

af Amtmanden, Provsten og tre af Lagtinget efter Forholdstal valgte Medlemmer. For hver Kirke oprettes en Kirkekasse, der bestyres af Menighedsraadet, og hvoraf Udgiften til Kirkernes Drift og indvendige Vedligeholdelse (Vedligeholdelse af Inventar) skal afholdes, medens Udgifterne til Kirkernes udvendige Vedligeholdelse skal afholdes af et for alle Kirker fælles Kirkefond, der træder i Stedet for de nuværende Kirkekasser for hvert Præstegæld. Af Kirkefondet afholdes endvidere Udgiften til Opførelse af nye Kirker, ligesom der deraf kan ydes Tilskud til Kirkernes Drift m. v. samt til Kirkegaardens Anlæg og Vedligeholdelse. Ved Oprettelsen af denne Kirkefond, der skal bestyres af Lagtinget (§ 1), indføres der saaledes et økonomisk Fællesskab mellem alle Kirker.

I §§ 4 og 10 findes anført, hvilke Midler der tilfalder henholdsvis den stedlige Kirkekasse og Kirkefonden, og for begge disse Kassers Vedkommende er der Adgang

til Ligning, saafremt de ordinære Midler ikke strækker til. Til Kirkekasserne sker Ligning paa Menighedsraadskredsens til Folkekirken hørende Beboere, medens Ligning til Kirkefondet anordnes af Lagtinget efter de for Ligning paa Kommunerne af Amtsrepartitionsfondsskatten til enhver Tid gældende Regler.

I §§ 12 og 13 gives Regler om Tilsyn med Kirkebygningerne og disse Regler følger de samme Principper som fastsat ved Lov om Kirkers og Kirkegaardens Vedligeholdelse af 30. Juni 1922, idet det er fastsat, at Menighedsraadet hvert Aar skal foretage et Eftersyn, og at Provsten sammen med to bygningskyndige Mænd hvert 3die Aar skal deltage i Eftersynet.

I § 14 findes endelig den Regel, at hvert enkelt Sogn for sit Vedkommende under Tilsyn af Kirkeinspektionen skal sørge for Kirkegaardens Vedligeholdelse og for Anlæg af nye Kirkegaarde.